

[Ebba Strange]

opfattelse er alle ændringerne til det bedre, for de indebærer bedre muligheder både for børn, unge og voksne for at tilbringe et indholdsrigt og værdifuldt liv. Som jeg antydede i en kort bemærkning til hr. Helge Adam Møller før, tror jeg, det er den allerbedste måde at styrke disse menneskers personlighed på, så de får lettere ved at vende hjem og være med til at genopbygge deres land.

Jeg har også bemærket, at ministeren vil nedsætte arbejdsgrupper, der skal forberede de særligt tilrettelagte trænings- og arbejdsprogrammer, de stillinger, der kan søges, nemlig dem, som har været udbudt i mere end 3 måneder, og de undervisningsområder, som er omfattet af lovforslaget både for børn, unge og voksne. Det er jeg tilfreds med, for hvis dette lovforslag skal have den effekt i forhold til de bosniske krigsflygtninge, er det vigtigt, at danskerne i bred forstand arbejder med på det.

Jeg tror, der ligger et stort arbejde foran os, når lovforslaget er vedtaget. Én ting er, at ministeren kan blive enig med LO, DA og AC, og hvad disse hovedorganisationer hedder, men dér, hvor loven i virkeligheden skal stå sin prøve, er ude i lokalområderne, på de enkelte virksomheder, de enkelte arbejdspladser, hvor det kun kommer til at gå godt, hvis virksomhedslederne, de faglige organisationer og arbejderne tager vel imod de fremmede.

Det samme kan sådan set siges om hele undervisningsområdet. Altså én ting er, at universitetsrektorerne, rektorerne for gymnasierne og erhvervsskolerne osv. tager positivt imod det, men man skal helt ud til eleverne, til lærerne, til alle dem, der er derude, for at det skal blive en positiv oplevelse, og det håber jeg at vi alle sammen kan hjælpe med til. Men jeg vil godt spørge ministeren, om hun har gjort sig nogle tanker om, hvordan det kan lade sig gøre.

Jeg skal lige sige, at vi også støtter forslaget om, at de bosniere, der ønsker at vende hjem, måske for at blive eller for at se, om det er værd at blive der, får støtte til deres hjemrejse. Jeg vil godt sige sådan mere principielt på SF's vegne, at vi naturligvis synes, at de, der ønsker at vende hjem, også skal have den rådgivning af Dansk Flygtningehjælp, som ministeren lægger op til, men jeg synes, at man fra de danske myndigheders side skal være meget varsom med at sige til de bosniske flygtninge: Vi ved bedre, vi ved, at det er for farligt for jer at

vende hjem, vi ved, at I ville have bedre af at blive her. Jeg tror, der er så mange følelser med i sådan et foretagende, så selv om det måske ikke er helt uden risiko at vende tilbage, kan det godt være, at det er så stærkt i én, at man gerne vil, og så kan det ikke være de danske myndigheders opgave at forhindre det.

Alt i alt indeholder forslaget en fastholden af den gældende retstilstand, og det er vi tilfredse med, og en forbedring af de daglige muligheder, så jeg indstiller, at SF støtter lovforslaget.

Pia Kjærsgaard (FP):

For ca. 3 uger siden kom der det, jeg vil kalde et overgreb fra indenrigsministeren, hvor hun meddelte, at nu skulle det, som vi alle nok vidste lå bag, da den midlertidige opholdstilladelse blev vedtaget, effektueres. De flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, som var her på midlertidig opholdstilladelse, fik altså lov til at bruge den ret, de rent faktisk har haft, til at søge asyl.

Det drejer sig om små 20.000 personer, og jeg vil ikke bruge så forfærdelig meget taletid i dag; der skal være en forespørgselsdebat på torsdag, som Fremskridtspartiet har stillet, og der vil jeg bruge mere tid på at gå ind på de forskellige emner.

Der er ingen tvivl om, at vi i sin tid havde gjort det rigtige, hvis vi i stedet havde givet humanitær og økonomisk hjælp til disse mennesker så tæt ved deres hjemland som overhovedet muligt. Når Fremskridtspartiet stemte imod loven om midlertidig opholdstilladelse, var det jo netop, fordi vi forudså den situation, som vi nu står i; vi kaldte rent faktisk på daværende tidspunkt loven for et blållys.

Nu starter ministeren så hele integrationsprocessen med familiesammenføringer, flygtninge, der skal bo i tomme huse, undervisning af børn, fritidsundervisning af voksne, følordninger osv. og ydermere en økonomisk hjælpende hånd til flygtninge, der ønsker at vende hjem, mens krigen raser. Det er blevet fremhævet, at man kun kan rejse hjem og komme her tilbage en gang, men faktisk synes jeg stadig væk, at der er noget meget modsætningsfyldt mellem det, ministeren siger er baggrunden for forslaget, nemlig at man ikke kan vende hjem til det tidligere Jugoslavien, når man så vil give økonomisk hjælp til, at det kan man rent faktisk godt, hvis man lige vil prøve det af.